

Måste vi vara intelligenta?

"DITT BARN föds med jämvikt i sin begåvning, med fulländad förmåga till intellektuell utveckling av alla slag och möjlighet till hög intelligens, stor kreativitet och imponerande social mognad."

Så skriver den engelske psykologen David Lewis i sin bok *Konsten att vara en bra förälder*. Underrubriken lyder: *Hur du hjälper ditt barn att förverkliga alla sina möjligheter*.

Större delen av boken innehåller teoretiska spekulationer med utgångspunkt från det kategoriska påståendet om den medfödda förmågan till intellektuell utveckling, som enligt författaren inte har några genetiska begränsningar.

Han står i dagens läge inte oemotsagd och längre fram i boken talar han själv om varje individ som unik. Hans formuleringar som på åtskilliga ställen ter sig motsägande skulle behöva närmare förklaring.

□ Poängberäkning

Om psykologisk testning säger författaren kritiskt att den har blivit psykologens viktigaste uppgift.

Detta gäller åtminstone inte i Göteborg, där testning inte ingår i psykologutbildningen utan får studeras helt på den intresserades eget initiativ.

Författaren ger själv åtskilliga frågeformulär, avsedda att användas av föräldrar som test på sig själva och sina barn för bedömning i olika avseenden. Där finns t.o.m. poängberäkning i stil med vad som av och till dyker upp i våra veckotidningar. Kan tänkas vara bra, men återigen en motsägelse till vad

författaren — felaktigt f.ö. — säger om psykologverksamheten.

Den sista tredjedelen av boken ger praktiska råd till den begåvade föräldern hur han/hon bäst ska hindra sitt intelligenta barn från att utvecklas till ett dumhuvud. Råden är mestadels bra men fördunklas av det provocerande tjetet om begåvade föräldrar och intelligenta barn. Med ett mer konkret uttryckssätt och klarare formuleringar hade behållningen kunnat bli större för den publik vägledningen är avsedd för.

□ Frihet med gränser

Bland de många goda råden vill man gärna instämma i detta att ge barnen största möjliga frihet. Men man saknar det råd som måste komplettera friheten, nämligen att sätta gränser. Annars riskerar man att den ambitiösa föräldern ger den frihet som innebär frihet från fostran. Man riskerar att tappa bort villkoret för att fylla barns elementära behov av trygghet: Frihet och gränser.

Lovvärt att bland de goda råden även finns synpunkter på vikten av att förhindra barnolycksfall.

Avslutningen av boken gör på mig ett otäckt intryck: "Din baby föddes till att vara lysande begåvad. Om den möjligheten skall uppfyllas eller inte beror på dig . . ."

Som om inte vi föräldrar hade skuldkänslor ändå att dras med. Ingen blir bättre förälder av att känna sig anklagad.

Till bokens förtjänster hör en fylig bibliografi.

INGA-GRETA AGRELL